

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 82.

Z KRAKOWA DNIA 14 PAZDZIERNIKA 1821 ROKU W NIEDZIELĘ.

Z Warszawy d. 6 Października.

Od dnia 1 b. m. Senat odbywa posiedzenia, dla załatwienia przedmiotów decyzyjnego wymagających, z powodu zbliżania się epoki zwołania Zgromadzeń politycznych.

Kommissya Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

W ciągu obwieszczenia swego z dnia 30 z. m. podał do wiadomości publicznej imiona szanownych obywateli z Woiewództwa Krakowskiego, Augustowskiego i Mazowieckiego, którzy z gorliwością o dobro publiczne przykładali się czynnie do wzrostu Szkół Elementarnych miejskich i wiejskich.

Z Woiewództwa Krakowskiego.

Ignacy Hr. Komorowski, posiadacz Starostwa Brzezi. — Jan Modliszewski, dziedzic Czarnea. — Łubińska, dziedziczka Imielna. — Xaw: Turcki dziedzic Kluczewska. — Ludwik Malczewski, dziedzic Kozłowa. — Sukcessorowie Woyciecha Dobieckiego, posiadacze Krassocina. — Henryk Dębiński, dziedzic Sędziewic. — Jan Kanty Mar-

chocki, dziedzic Secemina. — Maryanna Wielopolska, dziedziczka Tarnawy. — Hr. Antoni Lanckoroński, dziedzic Wodzisławia. — Pius Gintowt Dziewastowski, possessor emfiteut: Wrocirza. — Józef Piotrowski, possessor dóbr Rządowych Tur. — X. Szymon Niwicki, Proboszcz w Dziezsgowie. — Antoni Walewski, dziedzic Nagłowic. — X. Stanisław Szczepański, Proboszcz tamże. — X. Antoni Walczyński, Proboszcz w Ciernie. — X. Karol Januszecki, Proboszcz w Wrocirzynie. — X. Archidyakon Seminarjum Kieleckiego Białkowski. — X. Mikołaj Kopsiński, Proboszcz w Obichowie. — Sukcessorowie Macieja Sołyka, dziedzice Biechowa. — Józef Chłapowski, dziedzic Chmielnika. — Hr. Alfred Potocki, dziedzic Łubań. — Stanisław Zapalski i Stanisław Jastrzębski, dziedzice Ostrowca. — Jan Olrych Szaniecki, dziedzic Pinczowa. — Hr. Józef Zaluski, posiadacz Starostwa Szydłowa. — Ign: Wieległowski, dziedzic Zborowa. — X. Choculowski, Proboszcz w Korytnicy. — X. Jurewski, Proboszcz w Szydłowie. — X. Jobkiewicz, Proboszcz w Kuniechtach. — X. Różycki, Proboszcz w Piotrkowicach.

— X. Markiewicz, Proboszcz w Lisowie. — X. Waleszyński, Proboszcz w Ostrowicach. — Sobestyan Badani, dziedzic dóbr Baysca. — Leona Dembińska, dziedziczka dóbr Chroberz. — Konstantyn Popiel, dziedzic dóbr Czaple wielkie. — Alexy Łoniewski, dziedzic dóbr Opatkowiczki. — X. Sierakowski, dziedzic dóbr Goszcza. — Maryanna Dębińska, dziedziczka dóbr Jurków. — Alexr. Walewski, dziedzic dóbr Janowice. — Hr: Wodzicki, dziedzic dóbr Niedzwiedź. — Tytus Benoe, dziedzic dóbr Pelczyńska. — Wincenty Lebowski, dziedzic dóbr Przemków. — Hr: Elżbieta Potulicka, dziedziczka Rogowa. — X. Józef Groth, Proboszcz w Beyscach. — X. Jan Drüll, Prob: w Igłomii. — Mastelski, Proboszcz w Lwaniowicach. — X. Łapanowski, Proboszcz w Łanach. — X. Marcinkowski, Proboszcz w Niedzwiedziu. — X. Zawojewicz, Proboszcz w Proszowicach. — X. Bolikowski, Proboszcz w Racławicach. — X. Jędrzychowski, Proboszcz w Rogowie. — X. Wytyszkiewicz, Proboszcz w Witowie. — X. Jrzykowski, Proboszcz w Wrócimowicach. — X. Obrębski, Proboszcz w Xiążu wielkim. — Felix Grodzicki, dziedzic dóbr Topola. — Paweł Woronicz, Biskup Krakowski, dziedzic dóbr Wawrzeńczyce. — Wincenty Figwerewicz, dzierżawca dóbr Rządowych Xany. — Józef Kalasanty Łacki, dziedzic dóbr Bolesława. — Stanisław Gostkowski, dziedzic dóbr Bydłina. — Józef Wielogłowski, dziedzic dóbr Niemławic. — Teresa Łętowska, dziedziczka dóbr Gorenice. — Polakiewicz, Proboszcz tamże. — Męciński, dziedzic dóbr Taworznik. — Józef Wasielewski, dziedzic dóbr Trządze. — Wikł: Puszetowa, dziedziczka dóbr Miłoga. — Hr: Hilary Baiński, dziedzic dóbr

Mrzygłód. — Marcin Pady, dziedzic dóbr Poręba Górna. — Jan Stoiowski, dziedzic dóbr Pradta. — Hr: Ignacy Wielopolski, dziedzic dóbr Przeglina. — Jan Szlaski, dziedzic dóbr Rzeplina. — Michał Taszycki, dziedzic dóbr Rudnik. — Alexander Bobrownicki, dziedzic dóbr Sieciechowa. — Filip Morsztyn, dziedzic dóbr Szreniawa. — Karol Psarski, dziedzic dóbr Przebysławice. — Karol Wielowieyski, dziedzic dóbr Maków. — Hilary Ankiewicz, dziedzic dóbr Lgota. — Alexander Rubecki, dziedzic dóbr Trzebienice. — Byszeński, dziedzic dóbr Ulejsce. — Walenty Ostaszewski, dziedzic dóbr Ułina. — Felix Zakrzewski, dziedzic dóbr Zawadka. — Józef Dembiński, dziedzic dóbr Zawada. — Józef Bierzyński, dziedzic dóbr Mostki. — Jan Lenczowski, dziedzic dóbr Wysocice. — Floryan Chojnacki, dziedzic dóbr Gołystyn. — Zygmunt Załassowski, dziedzic dóbr Zolistawice. — X. Stanisław Jasinski, Proboszcz w Koziegłowach. — X. Wlynski, Proboszcz w Smardzowicach. — X. Zaborzski, Proboszcz w Mrzygłódzie. — X. Mastelski, Proboszcz w Nakle. — X. Krupiński, Proboszcz w Czeladzi. — X. Chachulski, Proboszcz w Bendzinie. — X. Raffaiowski, Proboszcz w Rokitnie. — X. Tymiański, Proboszcz w Racławicach. — X. Zamoyski, Proboszcz w Sieciechowicach. — X. Witkowski, Proboszcz w Bolesławiu. — X. Jurkiewicz, Proboszcz w Szczekocinach. — X. Filowski, Proboszcz w Kromotowie. — X. Miernicki, Proboszcz w Sławkowie. — X. Mastelski, Proboszcz w Minodze. — X. Wisliczko, Proboszcz w Koziegłowach. — X. Chylski, Proboszcz w Gieble. — X. Karpiński, Proboszcz w Jzrądzach. — X. Szaflarski, proboszcz w Grodzicach. — X. Gołę

biowski, proboszcz w Skale. — X. Bieliński, proboszcz w Chrzeszczobrodzie. — X. Pawłowski, proboszcz w Gołonóg. — X. Jalewiński, proboszcz w Niegowie. — X. Tatarski, proboszcz w Irzmanowicach. — X. Kopczyński, proboszcz w Przegonie. — X. Rączkowski, proboszcz w Siewierzu. — X. Pisarczyk, proboszcz w Chłnie. — JW. JX. Nowiński, Biskup Biblijski, proboszcz w Miechowie. — X. Sandkowski, proboszcz w Małogoszczu. — X. Wołakowski, proboszcz w Secemiale. — X. Kościelski, Komendant w Lelowie. — Błażej Ordowski, Burmistrz tamże. — X. Myszykierski, proboszcz w Olsztynie. — Wiśniewski, Burmistrz tamże. — Regowski, dziedzic dóbr Miączowa i Benduska. — X. Depuciński, proboszcz w Olkuszu. — X. Kozielski, proboszcz w Słomnikach. — Włościanie wsi Rządowej Welnina.

Z Województwa Augustowskiego.

Dąbrowski, były Prezes Rady Obywatelskiej w Trzecinach. — Bechona posiadacz dóbr Mężeninina. — X. Głowiński, Dziekan Łomżyński w Rutkach. — X. Butrzyłowicz, Altarzysta w Kobylinie. — X. Gołaszewski, pleban w Waniewie. — X. Borowski, pleban w Nowogrodzie. — X. Chormański, Prałat Kanclerz katedry Płockiej i pleban Zambrowski. — Wilczewski, Marszałek powiatu Biebrzańskiego. — Wadzyna, dziedziczka wsi Grabowa. — Luniewski, Radca Województwa Augustowskiego. — Bykowski, Sędzia Pokoju powiatu Biebrzańskiego. — Sobolewski, były Radca ptu Dąbrowskiego. — Kisieliński, dziedzic Porytego. — Stogętynowa, dziedziczka Justaowa. — Godlewski, Marszałek i Posel ptu Maryampolskiego. — Hryszkiewiczowa, dziedziczka dóbr Zy-

płowskich. — X. Zawadzki, Rektor Szkoły Wojewódzkiej w Łomży.

Z Województwa Mazowieckiego.

Członki Dozoru szkolnego w Mieście Radzyminie, mianowicie:

X. Maciej Gutowski, proboszcz Radzyński. — M. Zatoński. — Jan Tarnowski.

W Warszawie d. 30 Września 1821 r.

Minister Prezydujący

(pod:) Stanisław Grabowski.

Sekretarz Generalny

(pod:) Głuszyński.

Przyjazne pióro umieszczając w Gazecie Warszawskiej Nro 151 takliwe i chlubne nader wspomnienie ś. p. męża mego, podało myśl, aby dla uwiecznienia pamiątki jego, w miejscu przez niego upięknionem, w miejscu, gdzie ostatki dogorywających chwil swoich lubił przepędzać, w miłym mu Guciole wyznaczoną została zagroda, w którejby przyjaciele nieodżałowanego męża mego, na pamiątkę i dowód stałej ich przyjaźni drzewa podług upodobania swego zasadzać mogli. Przejęta wdzięcznością za pomysł tak tkiwy, czuła na każdy dowód oddawaney zasługom męża mego sprawiedliwości, mam honor uwiadomić, iż wyznaczone już jest miejsce w Gucinie blisko Kościoła, gdzie każdy życzliwy będzie mógł posadzić drzewo iakie mu się podoba, nie tylko na pamiątkę męża mego, ale też i na pamiątkę godnego zapewne żyć w sercach Polaków Ignacego Potockiego, Marszałka Wielkiego Litewskiego. Potrzebne do tego narzędzia przygotowanemi będą. Pozostała wdowa ufa, iż każdy zasadzający to

drzewa, wspomni: iż ci, którym się pamiątki te kładą, żyli tylko dla dobra złomków i następującego po nich pokolenia.

Alexandra z Książąt Lubomierskich
Potocka.

Z Paryża d. 26 Września.

Pisma nasze utrzymują ciągle, że Król Angielski powracając z Hanoweru odwiedzi stolicę naszą i na granicy z należącemi się sprzymierzonemu Monarsze honorami przyjęty zostanie.

Król podpisał umowę małżeńską Marszałka Macdonalda (Xcia Tarentu) z córką P. Bourgoing, byłego posła naszego przy Dworze Hiszpańskim.

Na miejsce Xcia Decazes udać się ma na posła naszego do Londynu Hr. Molé.

Hr. Simeon zakłada za zezwoleniem Króla majorat baronatu z 10,000 Fr. dochodu.

Wdowa po Jenerale Moreau pobierała od Cesarza Rosyjskiego 60,000 rubli pensyi, która przeysć teraz ma na jej córkę.

W Tours życie 1200 Anglików: ich powozy i konie są podziwieniem całej okolicy. W wieczór kapują się z latarniami w Loarze.

Podpułkownik Trumilly wynalazł moździerz, który podczas nocy dwa razy prędzej wyrzuca bomby niżeli zwycaizny we dnie. Doświadczano go teraz pod Vincennes i wyrzucona bomba trafiła w wystawioną za cel beczkę.

Obrazy Marszałków Coigny i Beurnonville przeniesione zostały z Tuilleries do domu inwalidów.

Towarzystwo rolnicze w Chalons wy-

znacze 300 Fr. nagrody za najlepsze rozwiązanie pytania: Jakby wolnych go. dów żołnierza Francuzkiego użyteczniej dla niego, woyska i kraju użyć, bez pomniejszenia charakteru narodowego i ducha wojska?

W Marselii pokazała się także żółta gorączka. Na wesylu tam Duński o kręcie umarło na nią 3 maytków. Przed sięwzięto zaraz środki ostrożności i na granice Hiszpanii posłano więcej woyska.

Nasz Kontraadmiral Halgan odpłynął d. 8 z. m. z dwiema fregatami z Smirny do Tessaloniki. Do Cerigo odesłał na korwecie konsula Rosyjskiego z jego rodziną, który po wyjeździe posła Rosyjskiego z Stambulu, nie sądził się w Smirnie bezpiecznym.

Rada departamentu Rodanu wyznaczyła 30,000 Fr. na postawienie na powrót w Lyonie posagu Ludwika 14go.

W Tulonie uzbrajana jest druga eskadra, dla złączenia się z krążącą już naszą eskadrą w wodach Lewanockich.

Z Londynu d. 28 Września.

Król polecał zjazd d. 24 b. m. w towarzystwie Jenerala Bloomfield i szwadronu gwardyi konney do Ramsgate, i tam w wiejskim domu P. Curtis przenocował. Nazajutrz rano wsiadł na okręt Jerzy pod dowództwem Komodora Paget, który 4 wolne okręty zasłaniały, a popołudniu wysiadł w Kale na ląd, gdzie poczynione były przygotowania do jak najprzystojniejszego jego przyjęcia, i dla powitania go wszyscy Anglicy z Boulogne tam ziechali. Lubo J. K. M. nie życzył sobie byź po Królewsku przyymowanym, przybył jednak z Paryża

Kże Lachartre i władze tamtejsze czekały na niego i zaprowadziły go do powozu. Od portu aż do domu Dessoins, gdzie J. K. M. wystąpił, stały w dwóch rzędach uszykowane wojska. Natłok ludu był nadzwyczaj wielki i radosne okrzyki rozlegały się po powietrzu. W wieczór rządził Monarcha zaszczyt obecnością swoją teatr tamtejszy, gdzie powitany był najwyższymi okrzykami i odśpiewaniem z muzyką pieśni: "Boże zachowaj Króla!", (*), której powszechnie żądano powtórzenia; lecz J. K. M. nie dozwolił. Wczoraj o godzinie 9 zrana udał się J. K. M. w dalszą drogę przez Lill i Bruksellę. Do ostatniego miasta pojechali przodem Kże Wellington i Margr. Londonderry; pierwszy zaprowadzi J. K. M. na pobojowisko Waterloo.

W Dublinie jeden z rolników darował Królowi sukno na surdut i obie owce, z których wełny było zrobione.

Słychać, iż liczba urzędników i płac ich zeróconemi być ma na stopień r. 1797. Oddaleni umieszczanemi wszelako być mają za każdym wakensem.

W przeszłym tygodniu przywieziono z wewnątrz kraju do Londynu 27,436 kwarterów pszenicy. (Kwarter wynosi półtrzecia kora Polskiego.) Ceny spadają codziennie i niema podobieństwa, żeby dowóz zagranicznego zboża był dozwolony.

Przyjaciele Ławnika Wood utworzyli składki, dla zrobienia srebrnego serwisa z herbem narodowym i ofiarowania

mu w podarunku. Jedną z Ministrówskich gazet utrzymuje, iż zebrane pieniądze na srebrny serwis dla Królowej, które anaydują się w ręku Ławnika Wood, czyta będą na zakupienie pierścienia dla przyjaciół zmarłej Królowej.

Gazeta Goniec wyraża: że lubo oddalony Jenerał Wilson prosi o sąd wojenny; gdy jednak officer na polowie żołdu będący nie może być przez sąd wojenny sądzony, przeto żądanie jego odrzucone zostanie. — Przyjaciele jego chcąc mu wynagrodzić utraconą pensyją, zbierają dla niego składki, które już do 1050 Fł. wynosić mają.

Nim Professor Antomarchi na powrót do Włoch z Londynu wyjechał, oddał do druku Dziennik kliniczny z ostatnich dwóch lat życia Bonapartego, wraz z opisem otworzenia jego ciała.

Gubernator Hudson Lowe przywiozł do Anglii wszystkie po Bonapartem pozostałe papiery i rządowi do przyrzeczenia oddał.

Jenerał Bertrand mieszka tu w tym samym domu, w którym niegdy zmarły Jenerał Paoli mieszkał.

Czytamy teraz urzędowe doniesienie Bolivara o stanowczem zwycięstwie, które d. 24 Czerwca pod Carobobo odniósł. Obustronna siła nie wynosiła jak około 6000 ludzi; ale z strony republikańskiej piąta tylko część należała do boju, to jest batalion Anglików i jazda pod Jenerałem Paetz; z Królewskiego zaś wojska mało co więcej nad 400 ludzi uszło do

(*) Miasto Kale było jak wiadomo od r. 1347 do 1557 własnością Królów Angielskich, które Edward IIIci zdobył, lecz pod Królową Maryją do Francyi się uzasad stało.

Porto - Cabello. Mówią, że i to miasto miało się republikańskiemu wojsku poddać.

Z Bruxelli d. 29 Września.

N. Król Angielski przybył tu onegdaj o godzinie 6 w wieczór z Kale i wysiadł do pałacu swojego posła Lorda Clancarty. Jutro uda się w dalszą drogę przez Akwisgran, Düsseldorf i Osnabrück, a d. 5 Października będzie uroczyste do Hanoweru. Margr. Londonderry i Xże Wellington przyjechali tu przed Królem. Ostatni zaprowadzi jutro Króla na pobojowisko Waterloo, a potem powróci do Anglii dla zasiadania w tymczasowym rządzie.

Rzeczony Król skrócić znacznie miał swą drogę i na początku Listopada ma być na powrót w Londynie.

Mówią, iż Monarcha nasz darował Królowi Angielskiemu 12 najcenniejszych obrazów szkoły Niderlandzkiej, które znajdowały się w zbiorze tutejszym.

Całe ministeryjum nasze spraw zagranicznych odjechało ztąd do Hagi.

Z Lizbony d. 5 Września.

W Ministeryjum naszym zaszła nowa odmiana. Generał Pampelona, który długo był w służbie Francuzkiej, jest Ministrem wojny, P. da Costa Quintala morskim, P. Ferreira d'Arault Castro spraw wewnętrznych, a P. da Silva Carvalho sprawiedliwości. — Rada stanu składać się będzie, stósownie do uchwały Stanów, z 8 członków, których Król z podanych sobie 24 kandydatów wybierze. Król zwołać może według upodobania radę stanu. Stósownie do uchwały Stanów nie zasiadają w niej Ministrowie.

Deputowani od Rio - Janeiro zeszli już w Stanach. — Wniezionem zostało w Stanach, aby wywóz i przywóz między Portugaliją i Fernambuko był wolny i dzał się tylko na okrętach Portugalskich; lecz nie jeszcze nie postanowiono.

Z Madrytu d. 14 Września.

Nowy Minister wojenny P. Sanchez Salvador polecał onegdaj do Sr. Idphonse, dla złożenia J. K. M. przysięgi.

Nowy Gubernator Cywilny, P. San Martin, wydał rozporządzenie, mocą którego wszyscy cudzoziemcy, wyjąwszy posłów zagranicznych, udać się do niego mają o karty pozwolenia bawienia w Madrycie.

Z dalszych doniesień z Walencyi i Saragossy pokazuje się teraz, że Vaudoncourt i Montarlot względem buntowniczego swojego planu w ścisłym porozumieniu zostawali. Montarlot przed wybuchnieniem zaburzeń w Saragossie pisał do Vaudoncourt: "Przyjeżdżaj spieszno, wszystko jest gotowe.," — Montarlot został z 5 innemi osobami pochwycony i zaraz do Jaca odwieziony. W dolinie Rancal zatrzymaono chłopca, który nioś skrzynkę, i znajdowały się w niej odzwy Montarlota.

Odezwa cywilnego gubernatora Arragonii, która zmierzała do uspokojenia umysłów względem postępowania Generała Riego, posłużyła niektórym osobom za powód do wzniecienia rozruchu. Żądały bowiem pozwolenia niesienia przez ulice Saragossy wizerunku Riego, co im odmówionem zostało, i wszczęło się zaraz zaburzenie.

Generał Morillo objął znowu dowództwo w prowincyi Madryckiej.

Po ostatnich zaburzeniach jest tu teraz spokojniey uziemi dawniey. Prawie wszyscy deputowani nadzwyczajnych Stanów tuż tu ziechali. Sądzą, iż Król na kilka dni przed otworemianiem ich posiedzeń do stolicy powróci.

Herszt bandy Zaldivar prowadzi jeszcze rzecz swoją w okolicach Santa Maria.

Handel w Kadyxie zupełnie ustał, co przypisują mnożeniu rozbójniczych okrętów, które wody tamtejsze niebezpiecznemi czynią.

Do Barceliony posłano zład dwóch lekarzów, gdzie co raz bardziey wzmagać się ma żółta gorączka. Dotąd panowała tylko w Barcelonocie, lecz teraz rozszerzyła się aż do samey Barceliony, gdzie w 60 godzinach 52 osób umarło, a 137 rozchorowało się. Do 6000 ludzi, wraz z władzami i osadą odaliło się z miasta; jeden tylko batalion milicyi pozostał dla utrzymania porządku. O milę od tego miasta zakładają kordon przecinający związek; lecz trudno go będzie utrzymać, bo niema dosyć liniowego wojska, a na milicyie nie bardzo spuścić się można.

Z Włoch d. 18 Września.

Podług listów z Medyiolanu, znany Bergami z sprawy zmarłej Królowey Angielskiej, miał d. 10 b. m. umrzeć; jedni mówią, iż od swej rodziny otruty został, drudzy, iż umarł na zapalenie w kiszkiach.

W Neapolu urządzają jeszcze 10 kompanij weteranów na żandarmów. Od 20 Sierpnia do 7 Września w samey prowincyi Terra di Lavoro poymano lub zabito 17 rabusiów. Pomiedzy zabitymi znajduje

się nieśliski Piparo, który od kilku lat był postrachem owych okolic.

Pobita niedawno przez Greków Tu-recka eskadra płynęła z Stambułu dla zmocnienia floty pod Rodus, z którą się powiększey części złączyła. Wielka Tu-recka flotta, na której znajdować się ma wiele Angielskich oficerów, ma rozkaz przewiezienia wojsk Azjatyckich do Morei, które z znajdującemi się tam już uderzyć razem mają na Greków. Lecz jeżeli morska siła Grecka nie zostanie zniszczoną, trudny będzie morzem przewoż wojsk Azjatyckich. — Eskadra Trypolitańska nie wyszła jeszcze na morze, a zatem pobita być nie mogła.

Basza Egipski ma chcieć opanować wyspę Cyprę. (Jest ona z położenia swego bardzo dla Egiptu dogodną i dawnymi czasy do niego należała.)

Z Kronstadtu d. 4 Sierpnia.

Turcy ścigają uciekających bogatych Bolarów, kupców, i t. d. z Wołoskimi przewodnikami i bez różnicy zabijają, kogo na drodze natrafiają. To wyćpianie rozciąga się aż do gór Siedmiogrodzkich i wyginionych tym sposobem mieszkańców podają przeszło 30,000. Co za okropny widok! Któż potrafi wymienić wszystkich, którzy w tak wielkich massach przez Turków w Wołoszczyźnie pozabijanemi zostali! Turcy narzekają na swoich dowódców, że im Bukarest na rabunek oddany nie został; ponieważ na początku wyprawy uczyniono im nadzieję, że będą mogli Wołoszczyznę ze wszystkiego odebrać. Zdać się, że jeszcze ten zamiysł nie upadł, i Bukarest zostanie wustawiczny obawie rabunku lub ognia. Turcy za-

bieraia gwałtem ze sklepów i warsztatów co im się podoba, a nikt nie śmie im się opierać, aby jeszcze życia nie utracił. Nikt także nie śmie oddalić się z Bukarestu, aby nie był policzony pomiędzy uciekającemi, ścigany i w drodze zabity. Z całej Wołoszczyzny wywożą Turcy szybko wszelką żywność, ponieważ obawiają się wojny z Rossyjanami i Austryjakami. Mówią, iż na Wołoszczyźnie nie powinno zostać, czemby się ich nieprzyjaciele Rossyianie i Niemcy pożywić mogli. Nie pozwalają nawet wieśniakom zbierać z pola zboża, ale wpędzają w nie bydło i niszczą. Nie wolno nikomu paść swojego bydła, i kogo w polu pracującego natrafiają, ten ginie. Inni niedawno z Bukarestu przybyli, opowiadają: że Turcy w dniu 25. Apostołów wielu niewinnych ludzi w własnych domach pomordowali i zwłoki ich na ulice powyrzucali. — Fermanem nakazała Porta, aby wszyscy Chrześcianie jedynakowego kroju z grubego czarnego sukna nosili suknie. W Bułgaryi zamysłali już ieraz Turcy wyćpić wszystkich Chrześcian, lecz dotąd odwozili ich od tego część własnych ziomków. Wszyscy jednak ugodzili się nie cierpieć żadnego bogatego lub uczonego; wszyscy takowi mają być wymordowanemi, majątki ich zabrane, Kościoły i szkoły zburzone. Chrześcianie zostawać mają bez majątków, bez służby Bożej i bez nauki. Takim sposobem sądzą, iż teraz i naprzyszłość zapobieżą wszelkim poruszeniom, zniknie zwolna imię Chrześcian i Turcyja będzie nakoniec od samych Turków zamieszkałą. W wielu miastach zabierają Turcy po 20 i 30 Chrześcijańskich zakładników; trzymają ich tydzień, potem uwalniają i innych biorą, aby tym sposobem

odstręczyć ich od powstania.

Od granic Tureckich d. 20 W. rzesnia.

Z wyjazdu posła Rossyjskiego z Stambułu wnoszą Grecy pewną wojnę, i dla tego nie mają ochoty przyjąć ofiarowanego im od Porty przebaczenia, od którego jednak wyjątkami są mieszkańcy Samos, Psara i Spezia.

Jussuf Basza w Morei miał zostać pod Patras od Greków pobitym; ale niezgoda pomiędzy nimi nie dozwoliła im z tego zwycięstwa korzystać. Dawniejsi dowódcy w okolicy Koryntu protestowali się przeciw pełnomocnictwu Xcia Demetrego Ipsylantego dla zbyt młodej jego młodoci.

Z Bukarestu donoszą, że waleczny kapitan Jordaki łącząc z niemniej odważnym Kapitanem Pharmaki, zrobił z swoim korpusem, który do 4000 ludzi wynosił, z gór Wołoskich wycieczkę i d. 7 b. m. natrafił na Turecki korpus pod Fokszanami. Około 400 Turków poległo na placu boju, a 120 dostało się w niewolę. Potem cofnął się Jordaki nazad w góry. Gdy wiadomość o tem nadeszła do Bukarestu nabawiła tamtejszych Turków trwogę, póki nie nadeszła druga wiadomość o cofnięciu się Jordakiego.

W państwie Tureckiem nie wolno żadnego chrześcijańskiego Kościoła naprawić. Najmniejsze tego zakazu przestąpienie karane jest piętą zmi i chłostą. W Smirnie, gdzie nawet 15 Kościołów nie byłoby zawiele, odbywają Grecy w dwóch przeszło od 40 lat spalonych Kościołach, które są tylko cyratą pokryte, nabożeństwo, a naprawić ich Turcy nie pozwalają. W odleglejszych Azji miejscach, gdzie Europejskie oko nie zasięga, jeszcze gorzej postępują.

DODATEK DO N^{ro} 82. GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 14 PAŹDZIERNIKA 1821 ROKU W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa. —

Uniwersytet Jagielloński z Towarzystwem Naukowym połączony dopełniając przepis Statutu swojego, i chcąc uświetnić równie otwarcie Szkół Publicznych, jako też rocznicę zaprowadzenia Konstytucyi od Trzech Najjaśniejszych Protektorów Wolnemu Miastu nadaney; odprawił na dniu 13 Października r. b. w Amfiteatrze Szkół Nowodworskich o godzinie pierwszej rano Posiedzenie publiczne w nuzey opisaney osób:

a) Kolega Felx Radwański Professor wystuzony i Senator W. M. Krakowa, zaga wiży tę uroczystość stosownym do niej wstępem; odczyta rozprawę o drogach i mostach, uważając je za leddyny środek handlu i zaktwitnienia każdego kraju.

b) Kolega Józef Łęski Professor Astronomii zamknął to posiedzenie życiopisem najsławniejszego malarza Poussina i wystawi zalety tego pędzla pod względem historyi i smaku.

W Arakowie d. 13 Października 1821.

P. Czaykowski,

Star. Iow. Nauk.

Z Wiednia d. 5 Października.

Najjaśnieysy Cesarstwo wyjechałi onegday, w towarzystwie J. Cesarzewicowskich Moi Następcy tronu i Xiężny Salerno, Xcia Reichstadt, i t. d. do Holitsch, zkąd w przyszłym tygodniu powrócą.

Przypadające dnia wczorajszego Imieniny N. Cesarza i Króla obchodzone były w stolicy tutejszey uroczystem odśpiewaniem *Te Deum*. Wszystkie stany i klasy mieszkanców zgromadziły się, dla zanieśienia do Nieba serdecznych życzeń i modłów o długie życie nanyukochańszego Monarchy. — W wiginią tych wysokich Imienin tak w obu C. K. nadwornych teatrach, jako też na Leopold- i Józefstadcie przy rżęsimem oświeceniu została przez pięknie ubranych aktorów i aktorki przy wizerunku Monarchy odśpiewana pieśń ludu: "Boże zachoway Cesarza Franciszka! Leczni widzowie powtarzali z rozrzewnieniem i zapalem wszystkie strofy tej narodowey pieśni. W tym samym dniu uroczystości była ta pieśń z takimże zapalem, na teatrze Wiedniu odśpiewana. Wierni mieszkańcy stolicy idąc za przykładem Monarchy zakończyli

dział ten czynami dobroczynności.

Dostrzegacz Ausrylaci pod napisem: „Z państwa Osmanów,, zawiera co następujące:

Doniesienia, któreśmy prosto z Korfu odebrali, dochodzą do 13 Września. Według nich zawiść musiały nie pomyślnie dla powstania Greckiego w Liwadii i Peloponesie zdarzenia. Przy niechętnym jednak licznie wieści, które już duch stronnictwa, już namętne nadzieje, już przestroch rozszerzają, przestaniemy na udzieleniu naszym czytelnikom tego, co zdaje się być czynami dowiedzionem.

Posiłki które naczelnicy Wódz Tureckiego wojska w owych okolicach, Churszyd Basza, do siebie ściągnął, od przybycia ich do Artu, zraziły do siebie bez związku i planu powstania. Herzycowie ich uciekali na wszystkie strony i morze okryte jest okrętami z ich rodzinami i majątkami. Churszyd Basza zdaje się z tej okoliczności korzystać i rozpoczęła swoje działania.

Wiadomość, że Grecy opanowali Monembasia (Napolu Malvasia) potwierdza się.

Niektórzy doniesienia twierdzą, że Grecy na morzu w wodach Kandyi pobici i powiększyli części rozproszonemi zostali. O szczegółach tego pobicia rozchodzą się z Korfu wielorakie wieści, lecz dopiero im w ten czas uwierzemy, gdy nadejdzie pewność o zayściu bitwy.

Z Prewes odebraliśmy następujące doniesienie: „D. 1 Września nadeszła tu pewna wiadomość, że 15-totysięcznemu korpusowi pod Churszyd Baszą udało się po trzech potężnych atakach, w których obie strony wiele ludzi utraciły, a Grecy całą artylleryją, zmusić ustąpić od

ustępu, przez co przywrócił przez tak zwane pięć studzien twiązek między swoimi oblegającym Ali Baszą Janiny korpusem. Wojska Tureckie pod Ismael Baszą oswobodziły od 48dniowego zamknięcia Artu. Inny Grecki korpus, który szedł na pomoc Ali Baszy przez Maza ku Janinie, dowiedziawszy się o tych zdarzeniach zatrzymał się i zaął o 6 godzin drogi od ostatniego miasta stanowisko, do którego obrony ściągały się Grecy z rozproszonych korpusów. Dziś (d. 3 Wrześ.) przybyło tu kilkadziesiąt Tureckich oficerów i Prewesacy zakładowcy z Janiny. Według ich powieści Churszyd Basza po odebranych z Busii posiłkach zdaje się chcieć w wszystkich punktach przeciw Greckom zaczepnie działać.

Od brzegów Mene d. 29 Września.

Professora Tierich, który wydał odezwę względem utworzenia legionu Niemieckiego dla Greków, ostrzegł rząd Bawarski, iż podobny werbunek zabroniony jest prawem królowem.

W Kassel oznajmiono: że zaciągnięta w r. 1818 od terazniejszego Xcia Elektora pożyczka 300,000 tal: od Bankiera Oschrot d. 1 Października r. b. spłaconą zostanie.

W Lucernie zakazane zostało pisanie: „Monarcha i lud,, a autor tego, Doktor Troxler, został od profesorstwa oddalony.

Nie wiadomo jeszcze kiedy Król Angielski do Frankfurtu przyjedzie. Wiadomość o przygotowaniu dla niego pokoiów w mieszkaniu jego posła Lamb i prędkim powrocie tego posła nie zasługuje na wiarę.

Tego roczni S. Michała Jarmark w Lipsku tak był nie dobry, tak jeszcze od

10 lat nie pamięta! — krótko sprzedana w Lipsku została biblioteka byłego Pastora w Posenie przy Weissenfels, Tinius, który tam w r. 1812 uwięziony został, a teraz Prusom wydany jest i siedzi w więzieniu Zeitz.

Z Jamajki d. 11 Sierpnia.

Przez okręt *Esperanza* odebraliśmy wiadomości z Panamy do 20 Lipca. Do ostatniego miejsca przybył z Payta okręt *Gwadelupa* i przywiózł następujące ważne doniesienia: Generał San Martin zostawiwszy na osadzie 900 inwalidów, wszedł w Quacho z 4000 ludzi na okręty i wylądował do Chorillas, o 2 tylko mile od Lima odległego miejsca. Wojska Królewskie uderzyły zaraz na wojska San Martina, po- bity i wielką pomiędzy nimi rzeź sprawiły, gdyż 1600 Chilijczyków zabity. San Martin korzystając z ciemnej nocy

uszedł z resztą wojska na okręty. Nie wiadomo dotąd wprawdzie dosad popłynął, ale domnięcają się, że do Chili; my przynajmniej czesemy się, że to zdarzenie ożywi znów nasz handel. Margi Torregale, gubernator Truxillo, miał wprawdzie postanowić bronić się do ostatniego; ale z Lima posłano przeciw niemu znaczną dywizyją wojska. — Poymani maytkowie na zabrocy przez Lorda Cochrane Hiszpańskiej fregacie *Esmeralda*, zbuntowali się, przemagli Chilijczyków i fregatę do Lima zaprowadzili.

W Porto-Rico odkryto d. 24 Lipca niebezpieczny spisek niewolników, który miał naazutrz wybuchnąć i rociągnąć się na wiele powiatów. Pochwycono kilkunastu heratów i gubernator przedsięwziął najszybsze środki do utrzymania spokojności.

TEATR NARODOWY.

We Czwartek, to jest d. 18 Października r. b. dana będzie Komedia w 3 aktach, pod nazwiskiem: *Ośwet*, czyli: *Barbara Zapolska*.

D O N I E S I E N I A.

Niżej wyrażony utrzymuje pensyją Edukacyjną jeszcze dla pożytku Uczniów, których rodzice i dzieci dorosłe stosują się do przepisów władzy edukacyjnej krakowskiej, a to ze względu na dotychczasowy brak pieniędzy cyrkulujących w tej krainie, za złp. 650 na rok szkolny od każdego ucznia, który będzie miał za to siódmi przyswojony z wygojami, lekcye języków, z korepetycjami przedmiotów przepisanych, i dozór należyty; tudzież osobom życzącym sobie brać lekcye języków: francuskiego, niemieckiego, ofiarne tenże swoją już i w tej Stolicy udowodnioną przysługę, a to za jak naysłabszą cenę. — W Krakowie dnia 4 Października 1821 roku.

Józef Gólek.

W Kazimierzu przy Krakowie w Domu pod Nr. 95 dnia 16 Paździ. b. r. o 9 godz. ranney sprzedarz publiczny odbędzie się szkła ordynarnego różnego, tytuniu, kasy, stolików i innych rzeczy; zaś

W Krakowie przy ulicy Floryjańskiej pod Nr. 511 na pierwszym piętrze dnia tegoż lecz po południu o 3 godz. stolików, kommod, monstrancyi, pacyfikatu, passykyi, krzesła od Gemout, kwiatów mosiężnych; placący gotowizną przybiecie otrzyma. — W Krakowie dnia 13 Października 1821 roku.

Storczyński, Kom. Sąd.

Podpisany nadawszy Plenipowenicyą w roku 1815 W. Teofilowi Hennigowi jako Kommissarzowi w Dobrach mych dziedzicznych, jako to: Morsko, Serostawice, Witów, w Królestwie Polskim, Brzezine w Galicyi, Alexandrowice w Rzeczypospolitej Krakowskiej łączących, szczególną władzę do zaciągania długów w imieniu podległego, takową więc udzieloną władzę temuż Hennigowi odebrał, iż wszelkie czynności od dnia dotychczasowego za podpisane go uczynione za żadne i nieważne uznawać będą, o czem przez Gazety i Dzienniki właściwe oświadczając, Publiczność się zawiadomił. — W Krakowie d. 29 Września 1821 r.

Waldem Hr. Żeliński.

Licytacyja Fantów w kómorach Banku Pobożnego zastawnych, co do kleynotów wych od dwóch lat, sukiennych roku jednego do 31 Lipca r. b. rachując niewykupionych, zacznie się w kamienicy Brackiej na Siennej ulicy pod L. 53 dnia 5go Listopada r. b. od godziny 9tej z rana aż do pierwszej. Osoby chcące wykupić swe fanty, aby nie były sprzedane na licytacyi, mają się przed tym terminem udać do Banku pobożnego. — Dan na Sessyi Brackiej d. 7go Września 1821.

Piekarski, S. Bractwa.

Bugajski, Sekretarz.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolno: N. i ściśle N. Miasta Krakowa i jego Okręgu. Stosownie do przepisu Art: 118 Kodexu Cywilnego podaje ninieyszem do publiczney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi kraju tuteyszego, na powództwo Błażeja Kuśnierowicza Obywatela miasta Krakowa w Gminie VII. mizyskiej pod L. 88 zamieszkałego, wydał w dniu 22 Maja r. b. wyrok przedawnowczy nakazujący wyszukiwanie Kazimierza Kuśnierowicza brata powoda, od lat czterech w miejscu ostatniego zamieszkania swego w Gminie VII. Miasta Krakowa pod L. 88 nieprzytomnego i żadney osobie wiadomości niedającego, poleciwszy dalsze dochodzenie nieprzytomności Sądowi Pokoju Okręgu Igo W. M. Krakowa. — W Krakowie d. 29 Sierpnia 1821.

Nikorowicz.

Raubach, Sekr: Sąd: Appel.

Prezes Sądu Appel. W. N. i ś. N. M. Krak: i jego Okręgu. Stosownie do przepisu Art: 118 Kod: Cyw: podaje ninieyszem do powszechney wiadomości, iż Trybunał I. Inst: Kraju tuteyszego Wyrokiem swoim z dnia 2 Sierpnia r. b. na powództwo Maryanny z Urbańczyków Trębaczowej Włościanki wsi Młoszowa, w Gminie Młoszowa Okręgu Chrzanowskim zamieszkałej wydanym, nakazał wyszukiwanie Mikołaja Trębaczę, męża Powodki, w miejscu ostatniego zamieszkania swego w rzeczoney wsi Młoszowa od lat 4 nieprzytomnego, poleciwszy dalsze dochodzenie nieprzytomności, Sędziemu Pokoju Okręgu Chrzanowskiego. — W Krakowie d. 27 Sierpnia 1821.

Nikorowicz.

Raubach, Sekr: Sąd: Appel.

Prezes Sądu Appel: W. N. i ś. N. M. Krak: i jego Okręgu. Stosownie do Art: 118 Kod: Cyw: podaje ninieyszem do powszechney wiadomości, iż Trybunał I. Inst: Kraju tuteyszego Wyrokiem swoim z dnia 31 Lipca r. b. na powództwo tak Stanisława Męcińskiego, małoletnich Severyna i Henryka Stadnickich Opietkusa, jako również Ignacego Stadnickiego i Teofilii Stadnickiej wydanym, nakazał wyszukiwanie ich brata Adama Stadnickiego od lat 4 w miejscu ostatniego swego zamieszkania we wsi Czulicach Okręgu W. M. Krakowa, nieprzytomnego, i żadney wiadomości o sobie niedającego, poleciwszy dalsze dochodzenie nieprzytomności Sądowi Pokoju Okręgu Mogińskiego. — W Krakowie d. 15 Września 1821.

Piekarski.

Raubach, Sekr: Sąd: Appel.

Prezes Sądu Appellacyjnego Wolnego, Niepodl: i ściśle Neutr: Miasta Krakowa i jego Okręgu. Stosownie do przepisu Art: 118 Kodexu Cywilnego, podaje ninieyszem do powszechney wiadomości, iż Trybunał I. Instancyi kraju tuteyszego, wyrokiem d. 21 Sierpnia r. b. na powództwo Józefa Buleńskiego Ojca i Opietkusa małoletnich Konstancyi i Maryanny Buleńskich, po niedy Reginie 1go Berowey, drugiego małżeństwa Buleńskiej pozostałych, w mieście Krakowie pod liczbą 503 zamieszkałego, wydanym, nakazał siedzenie Ignacego Bera, małoletnich Brata, w miejscu ostatniego zamieszkania tego, w Mieście Krakowie więcej od lat 4 nieprzytomnego i żadney o sobie wiadomości niedającego, poleciwszy dalsze dochodzenie nieprzytomności Sądowi Pokoju Okręgu L. Wolnego Miasta Krakowa. — W Krakowie d. 17 Września 1821 roku.

Piekarski.

Raubach, Sekr: Sąd: Appel.